

като поздравлява съгражданитѣ си съ радостното „Христосъ Воскресе“ съобщава, че въ извънредното заседание, което ставало на Великия петѣкъ, най-послѣ въпросътъ за владицитѣ се рѣшилъ за въ полза на мирянитѣ. Епархиотитѣ клирици и миряни заедно ще избиратъ отъ общитѣ кандидати по вишегласие двама за владици, а синода се задължава да ржкоположи непрѣменно оногова, който е придобилъ повече гласове, а не съ жребие, както било въ устава. Като споменува за комисията, която смутила прѣдставителитѣ и за рѣшението на народния съборъ, съобщава и за разясненията, отъ които г-нъ Кръстевичъ до толкова се обидилъ, щото напусналъ събранието и едва слѣдъ голѣми убѣждения го склонили да слѣдва работата. Слѣдъ това прибавя: „Забѣлѣжете, че тука г. Кръстевичъ си имаши пълно право; не размисленіе е израженіе на нѣкои отъ членовете на съборътъ го принудиха да излезе изъ нетърпениѣ. Другъ никой на негово место (не) можеше да направи повече“. (Проток., цит. год., стр. 152). — Въ писмо отъ 6. IV. се съобщава, че комисията отъ българи и гърци вече не съществувала, и че г-нъ Кръстевичъ билъ напълно правъ. Прѣди пасхата било подадено прошение, въ което изложили всичкитѣ страдания на македонскитѣ българи, причинени отъ грѣцкитѣ владици, вслѣдствие на което правителството разпратило телеграми, щото всички българи, които сж запрени отъ грѣцкитѣ владици да бждатъ освободени и отъ сега нататѣкъ властѣта да не се мѣси никакъ въ религиознитѣ работи на тия народи. Това извикало неописуема радостъ и послѣдицитѣ се показали, защото ежедневно захваляли да постжпватъ въ събора благодарителни писма. По нататѣкъ, Чинтуловъ смѣта, че това ще даде възможность на македонцитѣ да изложатъ своето мнѣние и съ това да се узнаятъ гра-